

samizdat.sk

Určite jedno z najkrajších slov, aké poznáte. No zamysleli ste sa niekedy, od ktorého slova je odvodené? Nie? Tak vám to pošepkám. Od slova "prázdny". "Prečo také čudné slovo", zadivene sa opýtate, "veď to nijako nesúvisí!" A veru súvisí! Neviete ako? Opäť vám pomôžem /sú predsa prázdniny a našepkávanie je dovolené/.

Počas školského roka väčšinu dňa strávite v škole a priplnení svojich školských povinností. Váš každodenný život je školou akoby naplnený. No cez prázdniny je to celkom inak. Školské tašky a učebnice zameníte za bicykel, loptu či dobrú knihu, učebne za ihrisko alebo voľnú prírodu a spolužiakov za kamarátov z ulice. Váš deň sa od školy úplne vyprázdni.

Treba však vedieť, že prázdniny sa týkajú len školy a vecí, ktoré s ňou súvisia. Lebo aj keď máte viac voľného času pre seba a svoje záľuby, tento čas nesmie ostať prázdny, nenaplnený. Mnohí si totiž myslia, že cez prázdniny sú oslobodení aj od ostatných povinností, ako sú pomoc rodičom v domácnosti, v záhrade alebo starostlivosť o mladších súrodencov. Niektorí si dokonca myslia, že sa môžu "vyprázdniť" aj zo svojich náboženských povinností. Preto sa nemodlia, nechodievajú do kostola a ľahšie

hrešia. Uznáte, že takéto počínanie nie je správne. Predstavte si len, že by si Pán Boh urobil prázdniny a prestal sa o nás zaujímať hoci i len jedinou minútu. Asi by to s nami nedopadlo najlepšie. Preto ani my nesmieme na neho zabúdať, aj keď sú dni voľna a odpočinku.

Čo teda robiť, aby naše prázdninové dni neostali prázdne?

Mnohí sa chystajú k starým rodičom, do pionierskeho tábora, na výlety s rodičmi alebo kamarátmi. Možno niekto uskutoční dlho plánovanú dobrodružnú alebo objavnú cestu. Určite sú medzi vami aj takí, ktorí ešte nemajú žiadne prázdninové plány a čakajú na poslednú chvíľu. No nech sa už rozhodnete stráviť prázdniny akokoľvek a kdekoľvek, Svetielko chce byť vašim spoločníkom. Svojou radou, poučením i zábavou chcem vám pomáhať naplniť prázdninový čas a byť vašim priateľom, ku ktorému sa budete často a radi vracáť.

To, že prázdniny prinášajú radosť všetkým chlapcom a dievčatám, je samozrejmé. Verili by ste však, že sú ľudia, ktorí sa na prázdniny až tak veľmi netešia? Dokonca sa ich obávajú, lebo spolu s nimi im nastávajú nové starosti. Kto sú tí ľudia? Možno aj vaši rodičia. S príchodom prázdnin začínajú v ich hlavách víriť obavy: Čo bude ten môj syn celý deň robiť? Ským sa bude kamarátiť? Nestane sa mu nič zlé? Nezvedú ho kamaráti na nejaké lapajstvá?

Aj svätý Ján Bosco, veľký apoštol mladých, mával podobné myšlienky. On, keďže bol kňaz, vlastné deti nemal. No bol duchovným otcom mnohých opustených a zanedbaných chlapcov, ktorých zhromažďoval v ústavoch - oratóriách. Celý rok sa o nich svedomito staral, mnohých vytrhol z hmotnej i duchovnej biedy.

Teraz si predstavte, že sa blížia prázdniny a spolu s nimi aj deň odchodu niektorých chlapcov z oratória k rodičom a známym. Don Bosco dobre vie, že dielo, ktoré s pomocou Božou počas roka vybudoval v dušiach mladíkov, sa môže za jediný prázdninový deň premeniť na zrúcaniny. Uvedomuje si totiž, koľko nástrah číha na jeho zverencov, keď sa dostanú spod jeho otcovského pohľadu a jeho dobrého vplyvu. Jeho srdce smúti, keď, si uvedomí, koľkí týmto nástrahám aj podľahnú. Preto nerád púšťa chlapcov mimo ústav a prázdniny žartovne nazýva "diablovou obračkou". Raz sa mu o prázdninových nebezpečenstvách pre jeho chlapcov dokonca aj snívalo...

V spánku som mal sen. Ocitol som sa v neznámom kraji. Bolo to blízko dedinky a doprevádzali ma niektorí priatelia. Vošiel som do záhrady a zazrel mnoho baránkov, ktorí poskakovali a rozpustilo behali. Vtom sa otvorila brána, ktorá viedla na lúku a baránky vybehli von. Niektoré nedbali o pastvu, ale ostali v záhrade. Vyšli sme na lúku a pozreli sa, čo robia baránky vonku. Kludne sa pásli. Náhle sa zatemnilo nebo, začalo sa blýskať a hmiet. Hnala sa veľká búrka. Čo bude s týmito baránkami, ak ich prekvapí búrka? Zaženieme ich do bezpečia! Začal som ich zvolávať. Potom sme sa ich snažili s priateľmi vyhnať do záhrady. Mnohým mi nenapadlo, aby vošli, a stále nám unikali, keďže mali lepšie nôžky. Zatiaľ začalo poprchať. Potom sa spustil dážď a nám sa nepodarilo dohnať stádo.

- Dobre - povedal som si - ak nechcete vojsť, tým horšie pre vás. Poďme teda aspoň my.

Vošli sme do záhrady. V záhrade bola studňa, z ktorej náhle vystrekla do výšky voda a tvorila nad nami dúhu. Medzitým sa blýskalo a hrozne hrmelo. Začali padať i krúpy. My, ktorí sme boli v záhrade, tlačili sme sa i s baránkami pod obdivuhodnú dúhu, cez ktorú neprenikal ani dážď ani krupobitie.

- Čo bude s tými úbohými vonku? - spýtal som sa.

Vyšiel som a mokol na daždi, nachádzajúc úbohé zvieratá dobité, ktoré dvíhali nôžky, chcejúc sa dostať do záhrady, ale nemohli urobiť ani krok. Otvoril som im dvere, volal som na ne, ale márne. Po chvíli búrka prestala.

- Pozri sa na čelá baránkov! - povedal mi muž, ktorý stál vedľa mňa.

Pozrel som sa a videl som na každom meno niektorého chovanca z Oratória. Začal som ich volať, ale ani sa nepohli. Volám znovu: nič! Chcem sa k niektorému priblížiť, ale on uteká. Nechceš?! Tým horšie pre teba! Idem teda k inému, ale i ten uteká. Každý utiekol, len čo som sa priblížil. Behal som za ním, ale bola to márna hra. Konečne som jedného chytil. Mal veľmi poranené oči. Dotkol som sa ich rukou a hneď vyzdravel a robiac veľké skoky uháňal do záhrady. Potom už ostatné tak neodporovali a nechali sa dotýkať. Uzdravené vchádzali do záhrady. Stálo ich však mnoho, a tých najúbohejších. K tým som sa nemohol nijako priblížiť. Ak nechcú vyzdraviť, horšie pre ne.

- Len ich nechaj, však oni prídu - hovoril priateľ.

Vrátil som sa do záhrady. Nad vchodom bol nápis: Oratórium. Sotva som vošiel do záhrady, prichádzali i tie baránky, ktoré nechceli ísť. Vchádzali potajomky a ukrývali sa. Ani tu som nemohol k nim pristúpiť.

- Pozri sa, vidíš tú zástavu? - hovoril môj priateľ.

Obrátil som sa a videl som vlajúcu zástavu, na ktorej bol veľký nápis: Prázdniny.

- Pravdaže, vidím ju - odpovedal som.
- Hľa, to všetko je ovocie prázdnin - vysvetľoval jeden z mojich sprievodcov.
- Tvoji chovanci odchádzajú na prázdniny a dobrým predsavzatím, že sa budú sýtiť slovom Božím a že ostanú dobrými. Ale prichádza búrka pokušenia a dažď diabolských útokov a potom krupobitie a mnohí upadajú do hriechu. Niektorí vyzdravejú ešte svätou spoveďou, iní však zle používajú túto dobrú sviatosť, alebo vôbec k nej nepri - stupujú. Pamätaj na to a neustávaj to opakovat' svojim chovancom, že prázdniny sú búrkou pre ich duše.

Chlapci, čo robiť, aby ste neskončili ako baránkovia z Don Boscovho sna, zranení prázdninovou búrkou?

Predovšetkým sa vám treba chrániť nudy a záhaľky. Ony totiž bývajú častou príčinou "duševných havárií" najmä teraz, cez prázdniny. Čím ale vyplniť voľný čas, keď vás už nebaví behať za loptou alebo keď máte prečítané všetky dobré knihy? Čo by ste povedali na výlet do prírody? Že ste ešte nič podobné neskušali? Pomôžem vám...

HORÁM
ZDAR !

Jaro s Miroš sú naozaj dobrí turisti. Každý týždeň sú niekde na výlete. Spolu už prežili veľa pekných zážitkov a nazbierali mnoho skúseností z tábornického života. Aj teraz sedia nad mapou a pripravujú novú akciu. Príprava je podľa nich veľmi dôležitá, lebo od nej závisí, či bude túra pripomínať galeje, alebo to bude radostné putovanie Božou prírodou. Čo keby sme ich chvíľu pozorovali a niečo sa od nich naučili.

Najprv treba zodpovedať otázku: KAM NA VÝLET?

- Závisí to od účelu výletu - hovorí Jaro - no v každom prípade musíme zvážiť možnosti dopravy, táborenia, zásobovania vodou a potravinami, možnosti úkrytu pri nepriaznivom počasí.

- Každú trasu treba vopred prezrieť na turistickú mapu a zistiť pamätihodnosti daného kraja, aby sme sa aj niečomu naučili - poznamenáva Miro a s úsmevom dodáva - a aby sme prípadne mohli ísť do kostola.

MIERKA
 turistickú mapy
 1 : 100 000
 znamená:
 1 cm na mape =
 = 1 km terénu

FARBY
 turist. chodníkov
 červená - diaľkové;
 zelená, modrá - hre-
 benovky, výstupy na
 hrebeň;
 žltá - prípojky, chod-
 níky miest. významu.

**POZNÁS TURISTICKÉ
 ZNAČKY?**

Otázka: KEDY SA NA VÝLET VYBRAŤ je tiež veľmi vážna. Naši kamaráti trochu žartovne odvetili, že vtedy, keď je dobré počasie. Potom však Jaro zvažnel a povedal:

- Tu sa treba dohodnúť nielen na termíne, ale aj dĺžke trvania výletu. Rozhodne výlet neplánujeme vtedy, keď je doma najviac práce a naša pomoc rodičom najnutnejšia. Tak tiež sa snažíme byť doma na veľké sviatky. Čo sa týka dĺžky trvania, mala by byť taká, aby sme výlet fyzicky zvládli a zároveň si stačili odpočinúť a odreagovať sa.

Dalej ma zaujímalo, aké druhy výletov títo veľkí turisti už podnikli. Miro začal:

- Závisí to od ročného obdobia. Na jar a v lete sa dajú podnikat akcie na bicykloch a v zime na bežkách. V oboch prípadoch treba mať "dopravné prostriedky" v perfektnom stave, pričom nesmieme zabúdat na technické vybavenie.

- Ak nemáte bicykel či bežky, dá sa celý rok chodiť pešo - zamiešal sa Jaro, ktorý bol zdatný hlavne v peších pochodoch. - Vtedy je najdôležitejšia obuv. Rozhodne treba používať tvrdé topánky, nikdy nie sandály alebo cvičky. Dobré je pred túrou vypísať si odchody autobusov a vlakov po celej trase. Vaše otlaky vám najskôr povedia, akými cennosťami sú tieto informácie.

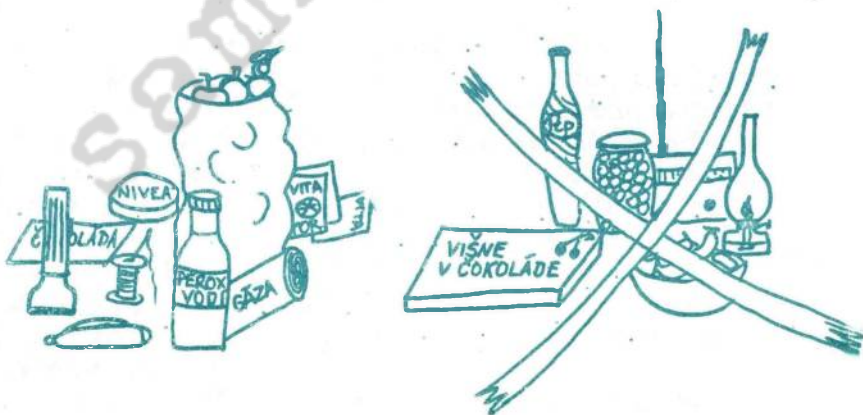

Kým Miro hľadal v komore batoh a znal potrebnú výstroj, s Jarom som sa ešte trochu porozprával.

- Príroda je krásna, ale i nebezpečná! Preto sa do neznámych krajov nikdy nepúšťajte sami, ale vždy aspon s jedným kamarátom. No aj pri výbere spoločníkov buďte opatrní! Snažte sa voliť tak, aby bol výlet užitočný nielen pre telo, ale aj pre dušu. Mnohí z našich rovesníkov - turistov totiž doplatili na zlých kamarátov, ktorí ich dušu priviedli do záhuby.

- Môžeme pristúpiť k najdôležitejšej veci - prerušil nás Miro - k problému: ČO A AKO DAŤ DO BATOHA? Pri balení nezabúdajte, že všetko budete nosiť na vlastnom chrbte, zabaľte ozaj len najnutnejšie vybavenie. Začneme odevom. Najprv v mysli prechádzame od hlavy po päty a pripravujeme potrebné veci na oblečenie, napríklad:hlava-čiapka; krk-šatka; telo-tielko, košeľa, sveter, ponožky, trenírky, nohavice, vibrámy. Takto uvážime všetky činnosti, ktoré nás čakajú - cestovanie, športovanie, spánok. Treba však pamätať aj na neočakávané situácie: spadnutie do vody, dážď, roztrhnutie.

- Nesmieme zabudnúť na potraviny - usmieva sa Jaro- lebo potom by sme ďaleko nezašli. Pred balením potravín si zostavíme predbežný jedálny lístok, a to v poradí: raňajky, obed, večera. Berieme neskaziteľné potraviny, veľa ovocia. Nezabudnite na nutné zásoby vody. Vhodné je vziať so sebou sušienky, kyslé cukríky alebo tabuľku čokolády. Vždy konzumujeme najprv to, čo sa rýchlo kazí.

- A viete, čo je KáPeZetka? - tajomne sa usmial Miro a ukázal veľkú krabičku od zápaličiek, zabalenú v igelitovom vrecúšku. - Na tú nesmiete nikdy zabudnúť!

So zvedavosťou som ju otvoril a skontroloval jej obsah: kúsok sviečky, ihla, nite niekoľkých farieb, kúsok drôtu, kúsok čistého papiera, zvinutý drôtik, malá ceruzka, 2 50-halierové známky, niekoľko klincov rôznej veľkosti, niekoľko špendlíkov obyčajných i ztváracích, gombíky farby odevu, povraz, leukoplast, prášok proti boleniu hlavy, koruna na telefón, aspoň 10 Kčs, kúsok brezovej kôry, ampulka s benzínom na zapalovanie ohňa /v daždi/, guma na gumovanie, žiletka, kúsok kriedy, náhradná guma do trenírok.

Je to Krabička Poslednej Záchrany, čiže KPZ, ako ju chlapi volajú. Obsahuje naozaj veľmi potrebné veci, no aby mohla dobre plniť svoju úlohu, treba po každom výlete chýbajúce a použité veci doplniť.

- Ak ku kápezetke príbalíte nožík, zápalky, pero, baterku a malú lekárničku, už vás nič nemôže prekvapiť - dodal Miro a pribudoval posledné poschodie veľkej pyramídy z vecí, ktoré boli uprostred izby prichystané na zbalenie.

Ostal nám posledný problém: AKO VŠETKY VECI ZBALIŤ? Túto otázku priam dychtivo očakával Jaro, lebo bol v balení batohu naozajstným majstrom. Pohotovo odpovedal:

- Je to veľmi dôležitá činnosť, lebo od nej závisí spokojnosť a pohoda turistu. Pri balení sa vždy držíme zásady: veci, ktoré budeme skôr a často používať, dávame do batohu neskôr, budú teda na vrchu. Ďalej si dávame pozor, aby sme hranaté veci nedávali na chrbtovú stranu, lebo by nás tlačili. Popruhy utiahneme tak, aby batoh čo najlepšie na chrbte "sedel" a nekymácal sa.

Nuž, batoh je zbalený, príprava na výlet je skončená. Teraz ešte treba nakrémovat vibramy, natiahnúť budík a deň ukončiť modlitbou.

Na rozlúčku vám Miro s Jarom posielajú niekoľko dobrých rád:

1. Pred túrou sa dobre vyspíte.
2. Túru začínajte skoro ráno, aby ste videli čím viac zo života v prírode.
3. Ak zabľúдите, snažte sa zorientovať z vyvýšeného miesta /strom, kopec/; ak to nie je možné, choďte po prúde prvého potôčika, na ktorý natrafíte.
4. Za búrky vyhľadajte vhodný úkryt. Môže to byť chata, diera v skale a podobne, nikdy nie vysoké stromy. Ak vidíte, že bude pršať dlho, zoblečte si vrchné šatstvo a skryte pod igelit, kôru alebo donáručia, aby ste sa po búrke mohli obliecť do suchého.
5. Odpadky nehádzeme do prírody, ale nosíme so sebou v igelitovom vrecku.
6. Pri lezení nepreceňujte svoje sily! Pamätajte, že hore sa lezie oveľa ľahšie, než nadol!
7. Často pozdravujme nebeského Otca, aj ľudí, ktorých cestou stretávame.

MA
RLA

oroduj

za nás!

Milí chlapci, možno vaše prázdninové cesty povedú aj cez pútnické miesta, kde naši veriaci preukazujú zvláštnu úctu Patrónke Slovenska - Panne Márii. Chcem vás trochu vyskúšať zo znalostí týchto miest, a preto som do nasledujúcich štyroch viet ukryl ich názvy. Pokúste sa ich nájsť!

1. DNES TÁ REŤAZ NEUDRŽÍ MNOHO RÝB.
2. NÁŠ MARIÁN KARTY NEPOZNÁ.
3. JOGA? BOL TO VEĽKÝ ČLOVEK!
4. TO JE STRAŠNÉ! TEN LEV OČAMI ZABÍJA.

Tak čo? Bolo to ťažké? Verím, že nie a že ste všetky štyri názvy vylúštili. Za odmenu vám ponúkam niekoľko "cykloaforizmov".

- + Na bicykli jazdím ako blesk - klukato.
- + Brat sa najradšej bicykluje v hmle, lebo vtedy ho nie je vidno.
- + Keď mi nefungujú brzdy, aspoň si oprávím zvonček.
- + Jazdiť na bicykli nie je ťažké, horšie je udržať rovnováhu.
- + Včera som sa učil bezpečnostné pády. Pri šiestom som si zlomil ruku.
- + Keď mi na bicykli nefungujú brzdy, vždy o niečo zastavím a idem pešo.

Prázdninový patrón

Chlapci, už viete, akým nebezpečenstvom pre duše je nenaplnený prázdninový čas. Vtedy totiž najčastejšie dochádza k "duševným haváriám" - hriechom. A viete, proti ktorému prikázaniu sa mladíci najčastejšie previnujú práve cez prázdniny? Proti šiestemu prikázaniu, čiže proti čistote.

Mám pre vás návrh. Zvoľme si prázdninového patróna, ktorého budeme prosiť, aby nám pomohol zachovať sa čistými cez prázdniny i v ďalšom živote. Kto ním bude? Svätica, ktorá vynikala práve v tejto čnosti. Pokúste sa jej meno vylúštiť z nasledujúcej krížovky a potom si prečítajte jej životopis.

	1	2	3	4	5	6
A						
B						
C						
D						
E						
F						
G						

VODOROVNE: A-predložka s 2.pádom-znečistené ovzdušie; B-mäkká tónina-orgán zrazku; C-postava zo seriálu "Miazgovci"; D-alkoholický nápoj-odporovacia spojka; E-kráčam-latinská spojka /a/; F-autoznačka Rakúska a NSR-opak dna-tona; G- na tomto mieste-polomer-španielsky súhlas.

ZVISLE: 1-chemická značka kyslíka-1.ČASŤ
TAJNIČKY-predložka so 7.pádom; 2- nadol-
-chemický prípravok kedysi používaný pro-
ti hmyzu; 3-urobený zo slamy; 4-vec, kto-
rá dnes najviac vplýva na účesy, oblieka-
nie a správanie mladých-epidémiová cho-
roba; 5-veľké oči-autoznačka ČSSR;2.ČASŤ
TAJNIČKY.

Jej sviatok oslavujeme 6.júla. Nie-
kedy ju nazývajú sv.Agnesou 20.storočia.
A naozaj obidve majú veľa spoločného.Ok-
rem toho, že pochádzali z tej istej kra-
jiny, obidve hrdinsky bránili svoje pa-
nenstvo a podstúpili mučenícku smrť vo
veku 12 rokov. Najväčší rozdiel je azda
v tom, že Agnesu dal zabiť pohan v pohan-
skej krajine, kým ju zabil kresťan v kres-
tanskej krajine. Obidvaja vrahovia mali
spoločné to, že uspokojenie pudovej váš-
ne si cenili viac ako život pekného a do-
brého dievčata. A obidva prípady nám pri-
pomínajú, že jestvujú vzácne hodnoty, za
ktoré sa v istých okolnostiach platí aj
krvou bez ohľadu na to, či je to v tre-
tom alebo v dvadsiatom storočí.

Pochádzala z chudobnej roľníckej ro-
diny. Narodila sa 16. októbra 1890 v Co-
rinalde pri Ancone v Taliansku.

Keďže Corinaldo nestačilo uživiť v-
zrastajúcu rodinu, stahujú sa do Rerrie-
re di Conca pri Nettune. Bol to močaris-
tý kraj na juh od Ríma, kde sa vysušova-
ním tzv. Pontinských močiarov získavala
orná pôda.

Rodina pracovala s rodinou Serenel-
li ako nájomníci na pozemkoch istého pá-
na. Práca bola ťažká, ale pôda úrodná, čo
napĺňalo rodinu nádejami na lepší život.

Na začiatkom mája 1900 ich postihel ťažký úder - otca Luigiho napadla a skosila malária. Na poľné práce ostala iba matka Assunta. Starosť o domácnosť musela z veľkej časti prevziať naša hrdinka, ktorú jej domáci volali Marietta.

Marietta mala veľa povinností: upratovala a čistila dom, opatrovala štyroch súrodencov, pripravovala im jedlo, chodila predávať vajička a holuby do Nettuna, ktoré bolo vzdialené od Ferriere 10 kilometrov. Okrem toho musela prať a obšívvať bielizň svojim súrodencom i dvom Serenelliovcom. Starý Serenelli bol grobián a povýšeneckou nespokojnosťou strpčoval život Mariettinej matke. Jeho dospievajúci syn Alessandro bol pracovitý, ale mal vážne charakterové nedostatky, ktoré sa prejavili v jeho vzťahu k dospievajúcej Mariette.

Rok 1902 bol pre Mariettu významný, lebo mohla pristúpiť k prvému svätému prijímaniu. Bola síce už veľká, takmer dospelá, veď jej dochádzalo už 12 rokov, no vtedy to nebolo nič zvláštne. Okrem toho malá Marietta nemohla chodiť do školy, lebo už od útleho veku pomáhala matke. Preto až keď dorástla a lepšie všetko chápala, mohla sa zúčastniť na vyučovaní katechizmu, na ktorom sa deti pripravovali na prvé sväté prijímanie. Mariettin veľký deň, keď mohla prijať Pána Ježiša pod sviatostným spôsobom, bol sviatok Božieho Tela 29. mája 1902. Dobré a úprimne nábožné dievča ho prežívalo v hlbokom šťastí.

Marietta bola šťastná napriek tomu, že počínanie 18-ročného Alessandra vnášalo do jej duše nepokoj. Mládenec sa k nej totiž v poslednom čase správal tak, že sa právom obávala budúcnosti. Ale nemohla sa mu vyhnúť, lebo obidve rodiny žili v tom istom dome.

Prišiel 5. júl 1902. Serenelliovci spolu s matkou Assuntou a deťmi mlátili zrelý bôb. Marietta po domácom upratovaní začala opravovať košeľu, ktorú jej dal Alessandro. Pracovala na malej krytej plošinke nad schodmi, ktorými sa vchádzalo do domu. Zrazu Alessandro pod nejakou zámienkou odišiel od ostatných a prišiel k Mariette. Požiadal ju, aby s ním šla donvútra. Keď nechcela, vtiahol ju násilím do domu a usiloval sa ju prinútiť, aby sa poddala jeho vášnivým chútkam. Ale ona sa bránila všetkými silami a kričala na násilníka:

- Nie, nie! Boh to zakazuje! Prídeš do pekla!

Vtedy Alessandro chytil bodák, ktorý mal už predtým pripravený a začal šialene pičať statočné dievča. Marietta sa nevládala brániť, iba opakovala vášnivému mládenkovi:

- Alessandro, čo robíš? Prídeš do pekla!

Po štrnástich bodnutiach Alessandro opustil svoju obeť a zavrel sa do izby. Marietta sa ešte stačila dotiahnuť vonku na schodište a zakričať na tých, čo pracovali dole. Bolo to hrozné prekvapenie pre všetkých. Mariettu sa usilovali čím rýchlejšie dopraviť do nemocnice v Nettune a Alessandra odviekli do väzenia.

Lekári v Nettune sa usilovali robiť, čo mohli, ale vedeli, že dievča nezadrži. Marietta sa vo veľkých bolestiach ešte dožila nasledujúceho dňa. Zomrela šiesteho júla 1902. Pred smrťou zo srdca odpustila vrahovi.

Mariettu pochovali najprv na nettunskom cintoríne. Neskôr ju preniesli do kostola Milostivej Panny Márie, kde je uložená v kaplnke, ktorá je zasvätená mladej mučeníčke.

Dievča vyhlásil za blahoslavenú pápež Pius XII. roku 1947. Ten istý pápež ju o tri roky neskôr vyhlásil za svätú. Na oboch slávnostiach sa zúčastnila matka mučeníčky a na jej svätorečení aj jej súrodenci a jej vrah Alessandro Serenelli. Ten sa počas takmer 30-ročného väzenia úplne zmenil k dobrému a po prepustení na slobodu žil ako pomocník v jednom kapucínskom kláštore.

Slávnosť svätorečenia "svätej Agnesy 20. storočia" sa konala 24. júna 1950 na preplnenom námestí sv. Petra v Ríme. Státisíce veriacich si takto prišlo uctiť jednoduché, ale hrdinsky statočné dievča, ktoré svojím príkladom upozornilo, že jestvujú kresťanské a mravné hodnoty, ktorých sa nemožno vzdať ani za cenu krvi. Toto upozornenie je veľmi aktuálne najmä v súčasnom období mravného úpadku, keď menší alebo väčší násilníci Takho, takmer so samozrejmosťou ničia ušľachtilé osobné kvality a mravné ideály dospievajúcej mládeže.

+ + + + +

Kongregácia pre svätorečenie v Ríme pripravuje svätorečenie bl. Anežky Českej, dcéry českého kráľa Premysla Otakara I. Žila v 13. storočí, pomáhala chudobným a chorým. Proces svätorečenia by sa mohol uskutočniť v roku 1987.

+

V Tókiu zaviedli predaj Svätého písma v pouličných automatoch.

+

...Šestnáštročný X.Y. s dobrým
prospechom v škole, priemerné-
ho chovania, športovec, hľadá

CESTU DO BOŽIEHO KRÁĽOVSTVA.

Zn.: Všetky cesty vyskúšané!!!

Čudný inzerát, všakže. A navyiac tro-
chu smutný. Ešte šťastie, že som si ho vy-
myslel. Ak by sa však niekto skutočne na-
chádzal v podobnej situácii, vedzte, že ja
poznám cestu do Božieho kráľovstva...

*Je potrebné,
je možné,
je ľahké
stať sa svätým?*

Sú to slová človeka - vychovávateľa
knaza, ktorý dokázal ich pravdivosť v्ला-
stným životom. Ale aj životom tisícov mla-
díkov, ktorí mu uverili, ktorí prežili
svoju mladosť i celý život v úsilí o svä-
tosť a aj ju dosiahli.

Možno si pomyslíš: "No dobre, ale to
bolo pred sto rokmi...odvtedy sa toľko už
zmenilo. Platia tieto don Boscove slová i
dnes, aj pre nás?"

Pouvažujme teraz chvíľu spolu, či je
naozaj treba, aby sme sa i ja i ty stali
svätými. Že k životu je potrebné naučiť sa
napríklad písať a čítať, to máš iste za
pravdu. Veď bez toho by si bol smiešny a
úplne stratený v dnešnom svete.

Ale že by bolo potrebné byť aj svätým?

Veď toľkí tvoji rovesníci a kamaráti žijú bez najmenej snahy byť čo len trošku lepší, a zato žijú, ba niekedy sa zdá, že sú spokojnejší a viac sa im darí ako tebe... A keby si našiel odvahu povedať aj im, že je potrebné, aby sa stali svätými, ako by asi zareagovali? Nechápavo by asi na teba pozreli, možno sa súcitne usmiali a šli by na pivo či na diskotéku. Niektorý by si možno spomenul aj na starý šláger a zaspieval ti: My nejsme svatí, svet se mění.

No nemusel by si takto pochodiť len medzi neveriacimi a skazenými chlapcami. Takýmto ani don Bosco nekládol pred oči ako cieľ svätosť a aj v Písme svätom máme varovanie od Pána Ježiša: "Nehádzte perly pred svine a nedávajte psom, čo je sväté!" Horšie je, že aj mnohí veriaci chlapci nemajú jasno v tom, čo to vlastne tá svätosť je. Možno si z nej aj utahujú, ale iste po nej netúžia, a neveria, že by bola potrebná pre ich život. Chýba im správne poznanie o svätosti. A to, čo nepoznáme, alebo zle poznáme, nemôžeme milovať, nemôžeme za tým túžiť.

Aká je tvoja predstava svätosti?

Kto je svätý?

Možno, že nebudem veľmi vedľa, keď poviem, že väčšine mladých ľudí sa po vyslovení slova "svätý" vynorí pred očami obraz alebo nejaká socha dôstojného výzoru, nachádzajúca sa niekde v kostole. Alebo možno aj obraz mladíka, ktorý sa snažil byť dobrý, a preto skoro zomrel. Takáto predstava nemôže byť pre teba príťažlivá. Veď ty chceš dlho žiť, spoznávať ľudí i prírodu, chceš dokázať čosi veľké a urobiť v živote veľa dobra. A vobec ťa nenadchýňa predstava, že by aj tvoja socha mala stáť v nejakom kostolnom výklenku, kde by na ňu sadal prach.

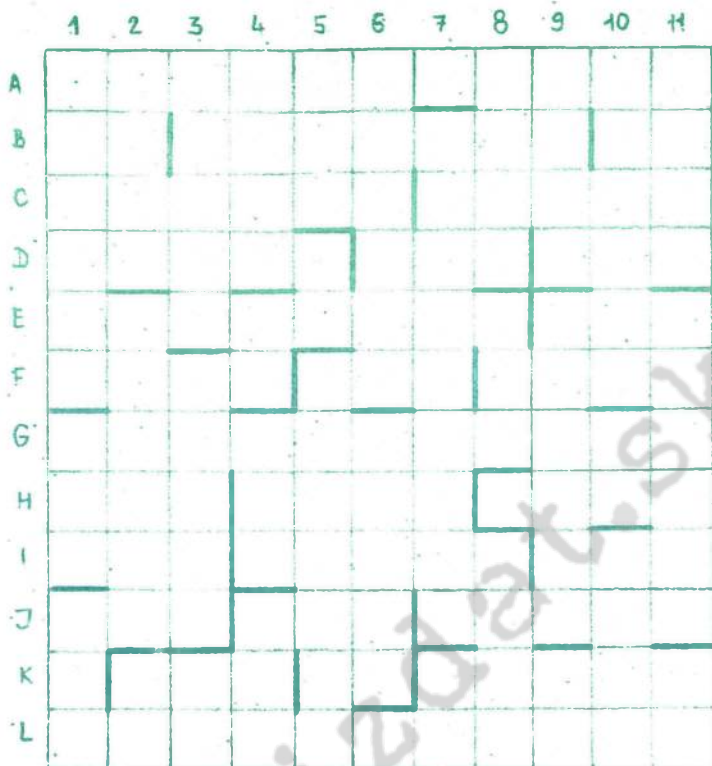
A ja ti dám za pravdu. Takáto predstava svätosti je veľmi povrchná, nesprávna.

Keď don Bosco tvrdil, že je potrebné stať sa svätým, myslel tu na niečo úplne iné. Jemu išlo o to, o čo ide aj Pánu Bohu: aby si ty i každý mladý človek pochopil, že nie si len nepatrné koliesko vo veľkom stroji, nejaká bezvýznamná guľa vo veľkom zástupe.

Nie, aj ty máš nesmrteľnú dušu, si Božie dieťa a pred sebou máš veľkú úlohu: zistiť, prečo ťa Boh povolal k jestvovaniu práve teraz! Nájsť tú úlohu, ktorú pre teba pripravil, stať si na to miesto, kde máš prežívať svoj život, rozvinúť všetky svoje talenty, aby si prežil tento život naozaj naplno, šťastne, tam, kde ťa chce mať Boh. A vernosťou v tejto úlohe sa máš pripraviť na večný, blažený život v Otcovom dome. A toto je svätosť, ku ktorej je povolaný každý - aj ty.

Teraz už možno chápeš trochu viacej, prečo je potrebné, aby si sa stal svätým. Ak chceš byť šťastný - úplne a trvalo - máš na to možnosť: usiluj sa o svätosť. Snaž sa spoznať úlohu, ktorú ti pripravil Pán, verne sa na ňu pripravuj a ži podľa nej. Každý únik za iným šťastím, za tým, čo ponúka svet, ti môže priniesť trochu radosti, ale v konečnom dôsledku ti spôsobí iba bolesť a smútok. Pravé šťastie a trvalá a istá radosť je rezervovaná iba pre svätých a pre tých, čo sa o svätosť usilujú.

V čom spočívala svätosť pre Dominika Sávia? Prezradí vám to výrok, ukrytý ako tajnička v nasledujúcej krížovke.

VODOROVNE: A-ZAČIATOK TAJNICKY; B-999 rímskymi číslicami-dvojit svetadiel-citoslovyce lučenia sa; C-deviatnik-titul diela; D-obraz svätých v pravoslávnej cirkvi- jeden z nástrojov mučenia Pána Ježiša-exmetropola Barmy; E-mestská štvrť Turína, kde pôsobil don Bosco-priateľ človeka; F-ostrov, na ktorom bol vo vyhnanstve Napoleón-jednotka rumunskej meny-domáceke meno Na-deždy; G-POKRACOVANIE TAJNICKY; H-"je" po latinsky-koralové ostrov-druhé krstné meno

Jána Komenského; I-autoznačka okresu Veľký Krtíš-značka kondenzovaného mlieka-zlato v Španielsku; J-mnoho stromov pokope -pozná, vie - krstné meno slávneho lupiča Lupína; K-c' emická značka kyslíka-kto prežil potopu sveta-angl.predpona vyjadrujúca zápornáboženské kniha Islamu; L-KONIEC TAJNICKY ZVISLE: 1- mesto, do ktorého bol poslaný prorok Jonáš-skrátka "slovenský energetický výskum"--klamstvo; 2-tropické šialenstvo -rastúce v Alpách-slovesný zápor; 3-meno sv. Pavla pred obrátením-značka športovej obuvi-symetréla; 4-koniec každej modlitby-de-ruje-štvrtý rozmer-najkrajšia planéta; 5 -produkt spánku-samohlásky mena Jano- súbor invocácií; 6-vtáky, s ktorými nás porovnáva Pán Ježiš-kričím-predložka so 6.pédom ; 7-široké "e"-začiatočné písmeno mena-autoznačka okresu Košice-mesto; 8-ten, kto pracuje na tlačskom stave-okresný národný výbor-spojka-pokrok vodou; 9-miesto v púšti s vodou-ostrov, na ktorom mal sv.Ján-epošt-tol zjavenie-solmizačné slabika; 10-svia -tosť, v ktorej sa odpúšťajú hriechy-značka WC-madriidský športový klub; 11-zviera, ktoré ľahšie prejde uchem ihly ako boháč do Božieho kráľovstva-starozákonný silák, ktorý mal svoju silu v dlhých vlasoch-písmeno gréckej abecedy.

POMOCKY: D-AVA; I-CRO; J-ARSEN; 2-AMCK

+ + + + +

Mladíkov, ktorí sa pripravujú za kňazov, pribúda. Vzrast je pozorovateľný najmä v afrických krajinách, v Indii a Južnej Kórey. V európskych krajinách je najväčší počet seminaristov v Poľsku.

Z A H R A J T E S A !

Dnes vás naučím hru "Boj o klobúk!" Môžete sa ju zahrať s kamarátmi v prírode na lúke alebo aj na chodníku pri dome.

Hrá sa na ploche s rozmermi volejbalového ihriska 9x18 m. Stred sa vyznačí čiarou. Presne v strede ihriska je na kole zavesený klobúk /alebo položený na zemi/. Hráči sa rozdelia do dvoch družstiev a postavia sa oproti sebe na zadné čiary hracej plochy. Na povel vedúceho hry sa rozbehnú prví dvaja hráči a usilujú sa získať klobúk. Hráč, ktorý prvý získa klobúk, beží naspäť a usiluje sa položiť ho na zadnú čiaru hracej plochy. Ak sa ho ale protihráč dotkne skôr, ako položí klobúk na zadnú čiaru, bod nezíska ani jedno družstvo. Postupne sa vymenia všetci hráči. Vyhrá družstvo s najvyšším počtom bodov.

+ + + + +

Svätý Otec Ján Pavol II. sa v tomto roku chystá na apoštolské cesty do Kolumbie a na Ostrovy sv. Lucie, do Francúzska a koncom roka do Austrálie a na Nový Zéland.

+

Pápež Sixtus V., ktorý bol na Petrovom stolci v rokoch 1585-1590 bol Slovan. Jeho rodičia boli chorvátski vystahovalci, ktorí sa usadili v Taliansku. Tento pápež dal dokončiť svätopoterskú kupolu a na námestí sv. Petra dal postaviť obrovský obelisk z bývalého Nerónovho cirkusu.

+

A je tu čas rozlúčky. otočili ste totiž už posledný list a čítate poslednú stránku. Už vám zaželať na záver? Predovšetkým prázdniny bohaté na príjemné zážitky, naplnené peknými a užitočne strávenými chvíľami. Želám vám, aby aj dni voľna a odpočinku boli pre vás i vašich kamarátov príležitosťou na posväcovanie duší. Želám vám prázdniny bez duchovných i zdravotných havárií s hojnosťou slnka a čerstvého vzduchu, aby ste nazbierali nové sily do práce, ktorá vás čaká.

Na rozlúčku niekoľko aforizmov.

+ Kľúče sa preto nosia na krúžku, aby sa neustrácali po jednom.

+ Teplomer je trubička, v ktorej je schovaná horúčka.

+ Hrdina bol nešťastný, lebo sa zamiloval do dievčiny, ktorú nemal rád.

+ U zubára treba zatnúť zuby a otvoriť ústa.

+ Najznámejší román Margity Figuli sa volá: "Tri konské gaštany".

+ Najviac prvkov v prírode je na strane 8.

+ Včely znášajú med, menej už mráz.

+ Sokrates sa vyhol smrti tým, že spáchal samovraždu.

+ Zastrelená zver sa zišla v zámku.